

ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑΣ ΣΤΟ ΟΤ 150 ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Η ίδρυση και η ιστορική διαδρομή του προσφυγικού οικισμού της Νέας Ιωνίας, συνδέεται αναπόσπαστα με την εγκατάσταση και ανάπτυξη της ταπητουργίας στο χώρο της.

Η Νέα Ιωνία ορίστηκε ως ταπητουργικό κέντρο απ' την Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων και καθορίστηκε Βιομηχανική ζώνη όπου παραχωρήθηκαν προσφυγικά βιομηχανικά οικόπεδα.

Ένα απ' αυτά είναι το Ο.Τ.150 όπου εγκαταστάθηκαν οι δύο πρώτες μεγάλες ταπητουργικές επιχειρήσεις, της Ελληνικής Ταπητουργίας Α.Ε. και της Ανατολικής Ταπητουργίας Α.Ε ως συνεχιστές των παλαιότερων ταπητουργικών εγκαταστάσεων στην Ελλάδα της Δούγκαν (1912) και των αδελφών Βαιανών (1914).

Σήμερα σώζεται το συγκρότημα της Ανατολικής Ταπητουργίας ως μόνο υλικό τεκμήριο της λειτουργίας της ταπητουργίας στη Νέα Ιωνία και ως ιστορικό στοιχείο που ενσωματώνει τη διαδρομή της βιομηχανικής ιστορίας της, που από ταπητουργικό κέντρο, μετά την πτώση της ταπητουργίας (1929), μετεξελίχθηκε σε κέντρο κλωστοϋφαντουργίας.

Το οικοδομικό τετράγωνο 150 με τα κατάλοιπα του συγκροτήματος της Ανατολικής Ταπητουργίας, σύμφωνα με τα ιστορικά τεκμήρια, συνιστά **Ιστορικό Τόπο** για την εγκατάσταση και την εξέλιξη του βιομηχανικού κλάδου της ταπητουργίας, που συνδέεται άρρηκτα με την εγκατάσταση των μικρασιατών προσφύγων.

Η διάσωση, η ανάδειξη κι επανάχρηση του συγκροτήματος της Ανατολικής ταπητουργίας στο κομβικό σημείο του Ο. Τ.150 θα προσφέρει ένα τόπο μνήμης και πολιτισμού στην άχαρη και απρόσωπη πόλη της Ν. Ιωνίας που αλλοιώνεται κάθε μέρα η φυσιογνωμία της με την αλλαγή της σύστασης των κατοίκων της και τις πολεοδομικές παρεμβάσεις .

Την ώρα που το «Αθήνα 2004» με την εγκατάστασή του στο βιομηχανικό συγκρότημα της Μουταλάσκη έδωσε ένα παράδειγμα με τη διατήρηση και ανάδειξη χαρακτηριστικού μέρους του βιομηχανικού συγκροτήματος ενσωματώνοντάς το στις νέες κατασκευές, την ίδια ώρα που Δήμοι σε όλη την Ελλάδα αναδεικνύουν την πολιτιστική κληρονομιά τους με επανάχρηση των βιομηχανικών κελυφών, αυτή την ώρα παρουσιάζεται μια ευκαιρία στον Δήμο της Ν. Ιωνίας να αποδείξει ότι θέλει και μπορεί να αναδείξει την ιστορική μνήμη της πόλης με τη διατήρηση και αποκατάσταση και επανάχρηση ολόκληρου του συγκροτήματος της Αν. Ταπητουργίας. Ο Δήμος της Ν. Ιωνίας οφείλει να δώσει το παράδειγμα της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς στους ιδιώτες και η Πολιτεία οφείλει να βοηθήσει τη δημοτική Αρχή στην εξεύρεση τρόπων διάσωσης κι επανάχρησής του.

Σύμφωνα με τον πρόσφατο Αρχαιολογικό Νόμο και τις Διεθνείς Συμβάσεις το οικοδομικό τετράγωνο 150 με τα κατάλοιπα του βιομηχανικού συγκροτήματος Ανατολικής Ταπητουργίας συγκεντρώνει όλα τα στοιχεία ώστε να χαρακτηριστεί **Ιστορικός Τόπος** όχι μόνο για την τοπική ιστορία της Ν.Ιωνίας αλλά για την εθνική βιομηχανική ιστορία και πρέπει να προστατευτεί συνολικά.

Η πρόθεση της διατήρησης ενός και μόνου τμήματος του ιστορικού συνόλου διασπά τα επιμέρους στοιχεία και εξαφανίζει τα κύρια χαρακτηριστικά του συγκροτήματος που συνίστανται στη διατήρηση του Υφαντουργείου με τις χαρακτηριστικές πριονωτές στέγες. Η κατεδάφιση αυτού του τμήματος του συγκροτήματος θα αποκαλύπτει μια συστάδα απρόσωπων και αδιάγνωστων κτιρίων που με κανένα τρόπο δεν θα θυμίζουν το παλιό, ιστορικό βιομηχανικό συγκρότημα.

FROM: .. TO: 5299849 DATE:12/05/03 MSG:
 BASILEIOS MAYPOLEON +301 3629646 PAGE: 1

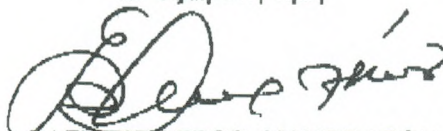
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΜΑΥΡΟΛΕΩΝ

Αθήναι, 9 Μαΐου 2003

Κύριε Διευθυντά

Στην έρευνα του συνεργάτου σας κ. Νίκου Βατόπουλου στο φύλλο της 8.5.2003 σχετικά με την απειλή για τη βιομηχανική ιστορία της Νέας Ιωνίας, νομίζω ότι θα πρέπει να υπάρξουν οι εξής διευκρινήσεις: Η «Ταπητουργία των Ποδαράδων», όπως ήταν γνωστή τότε στον κόσμο των προσφύγων, είχε την επωνυμία «Ελληνική Ταπητουργία Α.Ε.» και ιδρύθηκε το 1923 από τον Γ. Β. Μαυρολέοντα με συνεργάτη τον Π. Ιωακειμίδη, επιχειρηματία από γνωστή οικογένεια της Σμύρνης. Ο σκοπός δεν ήταν καθαρά επιχειρηματικός, αλλ' απέβλεπε κυρίως στην εξασφάλιση εργασίας για τους πρόσφυγες του συνοικισμού. Η «Ανατολική Ταπητουργία», που αναφέρει ο συνεργάτης σας, ήταν άσχετη επιχείρηση εγκατεστημένη στον Πειραιά. Ούτε και το όνομα των αδελφών Βαϊανών, απ' ό,τι γνωρίζω, είχε αναφερθεί ποτέ σχετικά με την «Ελληνική Ταπητουργία Α.Ε.». Ο Γεώργιος Β. Μαυρολέων, από τις πρώτες ακόμη ημέρες της μικρασιατικής συμφοράς, αφοσιώθηκε με ανώτερα αισθήματα πατριωτισμού και φιλαλληλίας στην ανακούφιση του πόνου των προσφύγων, που κατά χιλιάδες και σε άθλια κατάσταση κατέκλυζαν τα λιμάνια της μητέρας πατρίδας, κι' ενώ οι γηγενείς κάτοικοι τους αντιμετώπιζαν με εχθρότητα, που συνόψιζαν στην απαξιοτική προσωνυμία «πρό-σφηγκες». Προσωπικός φίλος του Αρχηγού της επαναστάσεως του 1922, συνταγματάρχου τότε, Νικολάου Πλαστήρα, ανέλαβε το 1924 Πρόεδρος του «Ταμείου Περιθάψεως Προσφύγων» και με χρήματα προσωπικά του έκτισε τους προσφυγικούς συνοικισμούς της Νέας Φιλαδέλφειας και του Βύρωνα. Και έχει ενδιαφέρον να λεχθεί σήμερα ότι ποτέ δεν πήρε έστω και μία δραχμή από το κρατικό χρήμα, που θεωρούσε ότι ανήκει αποκλειστικά στον ελληνικό λαό. Ακόμη και τις αποζημιώσεις του ως βουλευτού (1924-1928) και γερουσιαστού (1929-1935) ποτέ δεν τις εισέπραξε, αλλά τις άφηνε κι' αυτές για τους πρόσφυγες.

Μ' εξαίρετη τιμή

 ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΩΡ. ΜΑΥΡΟΛΕΩΝ

Αθήναι, Ιπποκράτους 7

TICCIH

THE INTERNATIONAL COMMITTEE
FOR THE CONSERVATION
OF THE INDUSTRIAL HERITAGE
GREEK SECTION

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ
ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΤΗΛ: 210-92.94.98/7-88

Λίστη Γραμματείας Ελληνικού Τμήματος TICCIH

Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς

Συγγρού 87-117 45 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: 210-92.94.98/7-88

Αθήνα, 5 Μαρτίου 2003

Αριθμ.Πρωτ. 5

Προς
το Υπουργείο Πολιτισμού
Γραμματεία
Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων
Ερμού 17
105 63 ΑΘΗΝΑ

ΘΕΜΑ: Βιομηχανικό συγκρότημα «Ελληνικής Μεταξοβιομηχανίας» (πρώην «Ανατολικής Ταπητουργίας») στη Νέα Ιωνία (Ο.Τ.150)

Το Ελληνικό Τμήμα του TICCIH (Διεθνής Επιτροπή για τη Διατήρηση της Βιομηχανικής Κληρονομιάς) με αφορμή την επικείμενη επανεξέταση από το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων του θέματος του χαρακτηρισμού ως διατηρητέου νεώτερου μνημείου του βιομηχανικού συγκροτήματος της «Ελληνικής Μεταξοβιομηχανίας» (πρώην «Ανατολικής Ταπητουργίας») στη Νέα Ιωνία (Ο.Τ. 150), θέτει υπ' όψη σας τα εξής:

Το βιομηχανικό συγκρότημα αποτελεί συνέχεια της πρώτης ταπητουργικής επιχείρησης στην Ελλάδα (Αδελφοί Βαϊανοί- 1914) και πρωτολειτούργησε το 1924 ως «Ανατολική Ταπητουργία Α.Ε.» έως το 1935 οπότε και ιδρύθηκε στη θέση του η «Ελληνική Μεταξοβιομηχανία». Είναι το πρώτο βιομηχανικό συγκρότημα, που ιδρύθηκε στη Νέα Ιωνία και αποτέλεσε το κέντρο της ταπητουργίας, ως νέου βιομηχανικού κλάδου της μεσοπολεμικής Αθήνας, αλλά και το ιστορικό κέντρο της ανάπτυξης του οικισμού των προσφύγων Μικρασιατών - Σπαρταλήδων ταπητουργών της Νέας Ιωνίας, ενός μοναδικού «βιομηχανικού οικισμού» της νεώτερης Αθήνας.

Η βιομηχανική ιστορία της νεώτερης Αθήνας και ιδιαίτερα στην περιοχή της Νέας Ιωνίας συνδέεται αναπόσπαστα με την παρουσία του προσφυγικού στοιχείου μετά το 1922. Η ταπητουργία, τέχνη που μετέφεραν από τη Μικρά Ασία οι πρόσφυγες που εγκαταστάθηκαν στη Νέα Ιωνία, αποτέλεσε κύριο βιομηχανικό κλάδο με καθοριστική επίδραση στη βιομηχανική ανάπτυξη όλης της περιοχής. Στην ανάπτυξη του κλάδου αυτού στηρίχθηκε όλο

το σχέδιο της Επιτροπής Αποκαταστάσεως Προσφύγων για την επαγγελματική αποκατάστασή τους, παράλληλα με την αστική τους αποκατάσταση.

Η σημασία της διατήρησης του συνόλου του ιστορικού συγκροτήματος της «Ανατολικής Ταπητουργίας» και μετέπειτα «Ελληνικής Μεταξουργίας» στη Νέα Ιωνία κρίνεται ως ιδιαίτερη, σύμφωνα και με τις διατάξεις του νέου Νόμου 3028/02 για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, που αφορούν κτίρια, σύνολα και ιστορικούς τόπους των τελευταίων εκατό ετών, για τους εξής λόγους:

A. Το βιομηχανικό συγκρότημα της «Ανατολικής Ταπητουργίας», με όλες τις οικοδομικές φάσεις ανάπτυξής του, αποτελεί κατ' ουσίαν «ιστορικό τόπο» για τη νεώτερη ελληνική βιομηχανία, καθώς τεκμηριώνει την πρώιμη εγκατάσταση ενός νέου για την ελληνική βιομηχανία κλάδου, αυτού της ταπητουργίας, σε συνέχεια παραδοσιακού κλάδου με λαμπρό παρελθόν για τους Έλληνες της Μικράς Ασίας, ο οποίος μετεγκαθίσταται στις νέες πατρίδες μετά την Μικρασιατική Καταστροφή του 1922.

B. Το βιομηχανικό συγκρότημα της «Ανατολικής Ταπητουργίας» αποτελεί το ιστορικό κέντρο της βιομηχανικής ανάπτυξης για όλη τη βόρεια περιοχή των Αθηνών και ιδιαίτερα για τον προσφυγικό οικισμό της Νέας Ιωνίας, έναν ιστορικό γιά όλον τον ελληνικό χώρο προσφυγικό οικισμό.

Γ. Το βιομηχανικό συγκρότημα της «Ανατολικής Ταπητουργίας» αποτελεί σημαντική ιστορική μαρτυρία για τις απαρχές της κλωστοϋφαντουργίας, ως γενικού βιομηχανικού κλάδου, που σφράγισε με την παρουσία του όλη τη βιομηχανική ανάπτυξη της Νέας Ιωνίας και γενικά των βορείων εργατικών συνοικιών της Πρωτεύουσας και καθόρισε τη θέση της περιοχής ως μιας από τις δυο νεώτερες πιο σημαντικές βιομηχανικές περιοχές της Ελλάδας με την μεγαλύτερη πυκνότητα σε κλωστοϋφαντουργικές μονάδες (μαζί με τη Νάουσα στην Κεντρική Μακεδονία).

Η ιστορική τεκμηρίωση του βιομηχανικού συγκροτήματος έχει πληρέστατα αναλυθεί και δημοσιευθεί από τις ερευνήτριες της ιστορίας της βιομηχανίας της Νέας Ιωνίας κ.κ. Όλγα Βογιατζόγλου και Ελένη Μαίστρου (ερευνητικό πρόγραμμα «Αναγνώριση Βιομηχανικής Κληρονομιάς στη Νέα Ιωνία και προτάσεις διατήρησης και αξιοποίησης»- Ε.Μ.Π. & Δήμος Ν. Ιωνίας- «Βιομηχανική Κληρονομιά της Νέας Ιωνίας» – έκδοση Π.Τ.Ι. ΕΤΒΑ).

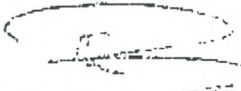
Το Ελληνικό Τμήμα του TICCIH έχει υποστηρίξει τις προσπάθειες των ως άνω επιστημόνων και τοπικών φορέων για την ανάδειξη της σημασίας της διατήρησης του βιομηχανικού συγκροτήματος της «Ανατολικής Ταπητουργίας» και έχει συμβάλει και στην διεθνή προβολή του μεταξύ των σημαντικών τόπων για την ελληνική κλωστοϋφαντουργία στο πλαίσιο διεθνών επιστημονικών συναντήσεων της ειδικής επιτροπής για την κλωστοϋφαντουργία του Διεθνούς TICCIH (Βαρκελώνη 2001).

Το Ελληνικό Τμήμα του TICCIH υποστηρίζει ότι η διατήρηση του βιομηχανικού συγκροτήματος της πρώην «Ανατολικής Ταπητουργίας» στη Νέα Ιωνία στο σύνολό του συμβάλει στην προστασία ενός σημαντικού βιομηχανικού μνημείου της Ελλάδας, τεκμηρίου ενός χαρακτηριστικού βιομηχανικού κλάδου για τον προσφυγικό ελληνισμό, της ταπητουργίας, και ενός σημαντικού μνημείου της ελληνικής κλωστοϋφαντουργίας. Το σχέδιο προστασίας ενός μόνον τμήματος του συγκροτήματος, το οποίο υλοποιεί ο Δήμος Νέας Ιωνίας στην περιοχή, αφήνει εκτός διατήρησης το σημαντικότερο και παλαιότερο

τμήμα του συνόλου, αυτό του παλιού Υφαντηρίου, και δεν φαίνεται να αναγνωρίζει την ιστορικότητα του συνόλου του χώρου. Προτάσεις απόδοσης συμβατών νέων χρήσεων για το σύνολο του βιομηχανικού συγκροτήματος έχουν ήδη κατατεθεί από πολιτιστικούς φορείς ώστε να διατηρηθεί με την προστασία του συνόλου του μνημείου η εξελικτική πορεία της Νέας Ιωνίας και η συνέχεια της συλλογικής μνήμης. Παρόμοιες προτάσεις έχουν υλοποιηθεί για την προστασία βιομηχανικών μνημείων στην Ελλάδα και στην υπόλοιπη Ευρώπη και είμαστε βέβαιοι ότι ο Δήμος της Νέας Ιωνίας θα είναι περήφανος στο μέλλον για τη διατήρησή του συνόλου της «Ανατολικής Ταπητουργίας» ως ενός σημαντικού μνημείου-σημείου αναφοράς του Δήμου, όπως ο Δήμος της Έδεσσας είναι περήφανος για τη διατήρηση του παλιού Κανναβουργείου και ο Δήμος Νεάπολης (Θεσσαλονίκη) για τη διατήρηση του Μεταξοϋφαντουργείου ΗΛΙΟΣ.

Παρακαλούμε να εγκρίνετε την παράσταση εκπροσώπου του Ελληνικού Τμήματος TICCIH κατά την επανεξέταση του θέματος από το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων.

Για το Ελληνικό Τμήμα TICCIH

ΣΑΤΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
TICCIH

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑΣ ΣΤΟ Ο.Τ.150

Η ίδρυση και η ιστορική διαδρομή του προσφυγικού οικισμού της Νέας Ιωνίας, συνδέεται αναπόσπαστα με την εγκατάσταση και ανάπτυξη της ταπητουργίας στο χώρο της.

Η Νέα Ιωνία ορίστηκε ως ταπητουργικό κέντρο απ' την Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων και καθορίστηκε Βιομηχανική ζώνη όπου παραχωρήθηκαν προσφυγικά βιομηχανικά οικοπέδα.

Ένα απ' αυτά είναι το Ο.Τ.150 όπου εγκαταστάθηκαν οι δύο πρώτες μεγάλες ταπητουργικές επιχειρήσεις, της Ελληνικής Ταπητουργίας Α.Ε. και της Ανατολικής Ταπητουργίας Α.Ε.

Σήμερα σώζεται το συγκρότημα της Ανατολικής Ταπητουργίας ως μόνο υλικό τεκμήριο της λειτουργίας της ταπητουργίας στη Νέα Ιωνία και ως ιστορικό στοιχείο που ενσωματώνει τη διαδρομή της βιομηχανικής ιστορίας της, που από ταπητουργικό κέντρο, μετά την πτώση της ταπητουργίας (1929), μετεξελίχθηκε σε κέντρο κλωστοϋφαντουργίας. Αυτό το συγκρότημα, πληγωμένο απ' την εγκατάλειψη και την αδιαφορία, συμπυκνώνει το μόχθο των προσφύγων και την τεχνογνωσία που μετέφεραν απ' τη Μικρά Ασία και στοιχειοθετεί την οικονομική και κοινωνική ιστορία της Ν. Ιωνίας.

Η Ν. Ιωνία, θεωρεί το συγκρότημα της Ανατολικής Ταπητουργίας κομμάτι της ιστορίας της, μνήμη του ιδρώτα και του πόνου των ταλαιπωρημένων προσφύγων και παράλληλα απόδειξη του δυναμισμού τους που στέριωσε και ανέπτυξε τη βιομηχανία στη Ν. Ιωνία και μετέτρεψε την προσφυγούπολη σε βιομηχανική πόλη.

Η διάσωση, η ανάδειξη κι επανάχρηση του συγκροτήματος της Ανατολικής ταπητουργίας στο κομβικό σημείο του Ο. Τ.150 θα προσφέρει ένα τόπο μνήμης και πολιτισμού στην άχαρη και απρόσωπη πόλη της Ν. Ιωνίας που αλλοιώνεται κάθε μέρα η φυσιογνωμία της με την αλλαγή της σύστασης των κατοίκων της και τις πολεοδομικές παρεμβάσεις .

Η Ν. Ιωνία δεν θέλει να ξεχάσει την ιστορία της. Πρέπει να προχωρήσει μπροστά ενσωματώνοντας στις νέες προοπτικές της την παράδοσή της και τα υλικά τεκμήριά της κληρονομιάς της.

Την ώρα που το «Αθήνα 2004» με την εγκατάστασή του στο βιομηχανικό συγκρότημα της Μουταλάσκη έδωσε ένα παράδειγμα με τη διατήρηση και ανάδειξη χαρακτηριστικού μέρους του βιομηχανικού συγκροτήματος ενσωματώνοντάς το στις

νέες κατασκευές, την ίδια ώρα που Δήμοι σε όλη την Ελλάδα αναδεικνύουν την πολιτιστική κληρονομιά τους με επανάχρηση των βιομηχανικών κελυφών, αυτή την ώρα παρουσιάζεται μια ευκαιρία στον Δήμο της Ν. Ιωνίας να αποδείξει ότι θέλει και μπορεί να αναδείξει την ιστορική μνήμη της πόλης με τη διατήρηση και αποκατάσταση και επανάχρηση ολόκληρου του συγκροτήματος της Αν. Ταπητουργίας. Ο Δήμος της Ν. Ιωνίας οφείλει να δώσει το παράδειγμα της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς στους ιδιώτες και η Πολιτεία οφείλει να βοηθήσει τη δημοτική Αρχή στην εξεύρεση τρόπων διάσωσης κι επανάχρησής του.

Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γρανάδας¹, στον ορισμό της Αρχιτεκτονικής κληρονομιάς συμπεριλαμβάνεται κάθε κατασκευή ιδιαίτερα σημαντική όχι μόνο λόγω του αρχαιολογικού, καλλιτεχνικού, τεχνικού κλπ ενδιαφέροντος που παρουσιάζει, αλλά και λόγω του ιστορικού και κοινωνικού της ενδιαφέροντος. Σύμφωνα εξάλλου με τον πρόσφατο Αρχαιολογικό νόμο, το εν λόγω συγκρότημα υπάγεται στα «νεώτερα πολιτιστικά αγαθά» λόγω της ιδιαίτερης κοινωνικής και ιστορικής του σημασίας για την πόλη.

Στις 30-5-2001 εγκρίθηκε από το Δ.Σ του Δήμου ν. Ιωνίας, εισήγηση για διατήρηση του συνόλου του συγκροτήματος της Ανατολικής Ταπητουργίας (πράξη με αριθμό 216).

Στις 7-6-2001 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στο χώρο του Πολιτιστικού Συλλόγου «Ιωνικός Σύνδεσμος» για ενημέρωση των φορέων της πόλης και αντιηλλάγησαν απόψεις επί του θέματος της διατήρησης της Βιομηχανικής Κληρονομιάς.

Η συνάντηση επαναλήφθηκε στις 11-7-2001 στον ίδιο χώρο και έγινε σχετική συζήτηση μετά από σύντομες τοποθετήσεις ειδικών επιστημόνων που είχαν προσκληθεί.

Συγκεκριμένα μίλησαν οι κυρίες Όλγα Τραγανού - Δελιγιάννη αρχιτέκτων, πρόεδρος του ελληνικού τμήματος της διεθνούς επιτροπής για τη διατήρηση της Βιομηχανικής κληρονομιάς και Ελένη Μαϊστρου αρχιτέκτων αν. καθηγήτρια Ε.Μ.Π με ευθύνη της οποίας έχει συνταχθεί από ερευνητική ομάδα του Ε.Μ.Π, λεπτομερής καταγραφή και αξιολόγηση της Βιομηχανικής Κληρονομιάς της Νέας Ιωνίας και ο κύριος Νίκος Μπελαβίλας αρχιτέκτων, λέκτωρ Ε.Μ.Π, τότε διευθυντής Βιομηχανικού Μουσείου Ερμούπολης.

Παρά την παραπάνω όμως απόφαση του δημοτικού Συμβουλίου για διατήρηση του συνόλου του συγκροτήματος, ο δήμος προέβη στην αποκατάσταση τμήματος του συγκροτήματος με τη χρηματοδότηση των 2.597.212€ που εξασφάλισε απ' το Γ' Κ.Π.Σ. αυθαίρετα και παράνομα αφού ήδη εκκρεμούσε αίτημα της 1^{ης} Εφορείας Νεοτέρων Μνημείων για χαρακτηρισμό του συγκροτήματος ως διατηρητέου.

Η πρόθεση της διατήρησης ενός και μόνου τμήματος του ιστορικού συνόλου διασπάζει επιμέρους στοιχεία και εξαφανίζει τα κύρια χαρακτηριστικά του συγκροτήματος που συνίστανται στη διατήρηση του Υφαντουργείου με τις χαρακτηριστικές

¹ Η εν λόγω σύμβαση κυρώθηκε νομοθετικά και στην Ελλάδα.

πριονωτές στέγες. Η κατεδάφιση αυτού του τμήματος του συγκροτήματος θα αποκαλύπτει μια συστάδα απρόσωπων και αδιάγνωστων κτιρίων που με κανένα τρόπο δεν θα θυμίζουν το παλιό ,ιστορικό βιομηχανικό συγκρότημα.

Οι φορείς που υπογράφουμε το υπόμνημα για όλους τους παραπάνω λόγους κάνουμε έκκληση να διατηρηθεί το σύνολο του βιομηχανικού συγκροτήματος της Ανατολικής Ταπητουργίας στο Ο.Τ.150 στη Ν. Ιωνία σαν ένα παράδειγμα συνολικής προστασίας, σαν ένδειξη σεβασμού στην ιστορία του χώρου, σαν σηματοδότη ενός βιομηχανικού κλάδου που σφράγισε με την παρουσία του την βιομηχανική ανάπτυξη της Ν. Ιωνίας.